

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 28

בס"ד ערש"ק פר' ראה כ"ד מנ"א תשנ"ו

דבר החברותא

אנו נמצאים בזמן שהשכינה הקדושה מתאוית לתפילתינו ומה שנשאר לנו בדור האחרון הוא רק התפילה שכן אין לנו מקום להקריב קרבנות וכתוב "ונשלמה פרים שפתינו" שזהו כח התפילה במקום הקרבת קרבנות.

ךאיזהו עבודה שכלב זוהי תפילה, ע"כ עלינו להמשיך ולהתעקש לאחוז אמנות אבותינו לזעוק ולהתחנן לפניו יתברך שישירה שכינתו עלינו ויגאלנו גאולת עולמים, ונזכה בימינו לראות את קיום החזון "יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך ולך תשבע כל לשון" ובכח תפילת הרבים ימשע את זעקתינו ויתקבלו תפילותינו ונזכה בבנין בית שלישי בב"א

בספר המנהגים מובא הטעם לקריאת שבע הפטרות דנחמתא על דרך משל למלך שנשבה עם בניו וחתניו, באו המבשרים ובשרו תחילה על בניו, והמלכה לא הסתפקה בזה, אח"כ בשרו מחתניו ולא הסתפקה המלכה, עד שבשרו לה מהמלך.

כך ציון עיר הקודש, משעה שנחרב הבית השכינה יצאה משם וכל ישראל הלכו בשבי, וציון בזויה בלי שכינה ובלי בניה, לעת הגאולה יבא המבשר על בניה (דהיינו קיבוץ גלויות) וציון משיבה שאינה מתנחמת עד שהשכינה הקדושה תשוב לציון מיד אמר הקב"ה אנכי הוא מנחמכם. (עיין דרב כהנא הענין באריכות)

פנינים יקרים

מפרשת הברכות שעשו קיבל אפשר ללמוד מוסר השכל, אע"פ שיצחק אמר לעשיו ולכה אפוא מה אעשה בני (בראשית כ"ז) שכבר לא היו לו ברכות בכ"ז ע"י שהתחיל לבכות נתברך ... רואים מכאן שע"י הבכי יכול לפעול ובודאי שיהודי בוכה ורוצה לשוב בתשובה בכיתו מועילה עוד יותר (האדמור הר"י מגור)

כאשר ייסר איש את בנו ה' ה' אלוקיך מייסרך (דברים ח.ה.) כשם שאב המייסר את בנו כואב לו על שהוא צריך לייסרו. אף הקב"ה מצטער על היסורים שישראל סובלים, כמו שאמרו חז"ל בזמן שהאדם מצטער שכינה מה אומרת: "קלני מראשי קלני מזרועי" (מאורות אש)

יש כאלו שיש להם תורה ותפילה והתלהבות ומוחזין ומדרגות, ועם כל זה הם מסטרא אחרא. ומהיכן ברור לנו שעבודתינו היא מסטרא דקדושה?, אלו שהם מסטרא אחרא, אין להם אהבת ישראל !!! ! וד"ל (שער האותיות עמ' פג' בשם הר"י מצאנז)

ברוך הגבר אשר יבטח בה' - והיה ה' מבטחו (ירמיהו י"ז) הגם שבטחון הוא בכח הבחירה אכן לא בכח יגבר איש אם לא בחסדי השי"ת שעזרהו מן השמים שיהי' לו מדת הבטחון וזהו אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו, היינו שהשי"ת סיבה לבטחון (ליקוטי תורה מהר"י מדאלני בשם עמ' התורה)

אין יאוש בעולם כלל, כי אע"פ שנדמה לו שמירידה כזאת אי אפשר לעלות, ח"ו אעפ"כ מי יודע גדלות חסדי ה' כי יש חסד כזה אצלו יתברך שגם משם יכולים לעלות ... (ליקוטי הלכות אור"ח ח.א.)

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

על מהות התפילה

לכבוד ...

האמא, שאין לתאר העונג ונועם העליון של מי שזכה לכך, ודוד המלך ע"ה ביקש על כך כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי.

והנה הקב"ה מתאוה לתפילתו של ישראל, זו העבודה התמימה אשר סללו לנו אבותינו שחגרו עוז בחינוך ורצו לפני הבורא ברוך הוא, אשר בביטול עצמם בכל המדות והקריבו את כל עצמם לעשות נחת רוח לקונם, זכו והעמידו את עמוד התפילה על תילו שיהיה להם לישראל אחיזה במשך כל הדורות עד דור אחרון ועד בכלל, על ידו יתקשרו אל ה' אלוקינו קונה שמים וארץ, ואשר מתוך כל המסכים המבדילים חותר להם חתירה של רחמים לקבל ברחמים וברצון את שועת עמו ישראל באשר הם שם, בבחינת "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת".

ויסוד התפילה הוא ההכנעה וקבלת היסורין באהבה ובשמחה, מתוך בטחון שלם ואמיתי, שזאת התפילה תביאה אל הטוב הגמור של הבורא, אשר רק הוא יודע והוא הטוב והמיטיב השלם לבריותיו בבחינת "טוב ה' לכל". וזאת התפילה בבחינת השלימה בוקעת רקיעים ועולה למעלה, וגורמת שפע רב בכל העולמות, להצמיח ישועות ולברוא רפואות, ואשרי מי שזוכה לכך הוא מזכה את כלל ישראל להגיע למציאות האמונה הפשוטה אשר זה כל האדם.

ואותה משאלה נפשית המוצדקת ביסודה של טבע אנוש, באה ומזדקרת בכל מכתב, והנה מעשה אבות סימן לבנים, וחז"ל גילו לנו שהקב"ה מתאוה לתפילתו של ישראל, שהאדם יתאמץ בתפילה בכל כוחו לפניו. ואיזהו התפילה הנכונה האמורה, זו היא התפילה של תפילה לעני כי יעטוף, כשאדם מסלק כל עניני הפרטיים הצדה, וכונס כל כוחות נפשו בתפילה על השכינה העניה שגלתה ממקומה, ואינו מבקש להחשיב כל קניניו האישיים לכלום. והולך ומדלג על כל דאגותיו, צרותיו, ויסוריו, אלא כל כוונתו לשמים, שיתקדש שמו ברבים, עד שהוא מגיע למדרגה כזו, להרגיש שעצם בקשתו למען עניני הפרטיים, ואפילו שיהא זה ענין רוחני, הרי זה בעצמו מפריד בינו לבין קונו.

וכל וידויו וזערו על עצם הדבר הזה שלא זכה עדיין לבקש על צער וגלות השכינה. זו היא התפילה הנכונה של תפילה לעני כי יעטוף העוטפת ומעלה כל התפילות שבעולם לגרום הרבה ישועות ושפע ברכות בעולם לכל ישראל בכלל ובפרט. ואין הקב"ה מקפח שכר כל בריה, וישפיע עליך למלא כל משאלות לבך באהבה וברצון.

כמובן, שאין תפילה כזו באה באקראי, כי זה פרי עבודת אנוש של מאבק איתנים של אכזריות האדם על עצמו לא לבקש שום דבר עבורו מלבד להיות על חיק

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

השלך על ד' יהבך

לכבוד . . .

בנוגע לשאלתך על עתיד משלח היד של הפרנסה של בעלך נ"י, הרי כלל נקוט בידינו שלא הסיבה היא המפרנסת את האדם אלא בעל הסיבות הזן ומפרנס ברוב רחמיו וטובו כל חי, והוא מזמין לכל אחד הסיבה להתפרנס ממנה, וכבר קבעו חכמינו ז"ל לעולם ילמד לבנו אומנות נקיה וקלה ויאמין שלא האומנות היא המפרנסתו אלא השי"ת. ולכן כדאי ללכת עם הסיבות מן הקל אל הכבד, צעד אחר צעד, ובודאי שאין להסתכל על אחרים כאילו הם עושים לעצמם הון, כי מי יודע אם ההון הזה שמור לבעליו לטובתו. ודי באמונה עושר.

ואם נגזר על האדם להיות עשיר, הרי העשירות תבוא אליו בעל כרחו, כמאמר החכם, אם היה בורח האדם מפרנסתו כבורח מן המוות, היתה פרנסתו רודפת אחריו ומשיגתו יותר, והכלל הוא שיבחר לו האדם פרנסה בטרדה מועטת כדי שיהיה חפשי ונוח לעבוד את השי"ת בכל לבו כי זהו העיקר, ואם הקב"ה מזמין לו הסיבה מאליה כדי שיתעשר הרי ממילא בוא תבוא, בין אם ירצה ובין אם לא

ירצה. ובודאי שלא כדאי להסתבך בחובות, ואם נצטבר לו סכום ממון הגון, כדאי לנסות להיות עצמאי במסחר ושלא יהיה תלוי בדעת אחרים ובדעת הרבה פועלים, כי מי שרוצה לאבד מעותיו ישכור פועלים ולא ישב עמם,

והקב"ה עפ"י תפילתו של האדם, שהאדם מאמין בכל לבו שכח תפילתו עושה רושם, כבן המתרפק על אביו הרי בודאי תישמע תפילתו ויתן לו הדעת הנכונה וינהלנו יד ביד כאב את בנו בכל צעד וצעד, רק שיתן את עצמו להיות מושגח בהשגחה שלימה ע"י הקב"ה, ולא ירצה בשום אופן לסמוך על חכמתו או כוחו ועוצם ידו, כי אז נעזב לאנחות ולפגעי הזמן והטבע.

וזהו עבודה גדולה להפקיר עצמו להשי"ת, בלי שום שכל והגיון שכלו. ואז יראה נפלאות והצלחה אשר בכל דרכיו ישכיל.

מקרב לבי אני מאחל לכם ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם ובריאות טובה רוב נחת ואושר וכל טוב.

אין בריה דומה לחברתה וכל אחד מעשיו משונים. זה דרכו ללמוד וזהו וסודות התורה ובם חשקה נפשו, וזה בגמרא ופוסקים, וזה בגמ"ח, זה דרכו בפרישות מבני אדם ובשמירת הדיבור ביותר, וזה דרכו להתקשר עם בני אדם ולדבר עמם. בא התנא להזהיר "איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהיא תפארת לעושיה" שאוחז בו בלי להניחו "ותפארת לו מן האדם" אף שאינו הולך בדרכו של האדם האחר אעפ"כ תפארת

לו (נוצר חסד אבות פ"ב)

מאמרים קצרים צפוי זכרי מלך הרא"ה שליט"א שכתב הר"ר גדליה סג"ל שליט"א

לפני זמן בעת שעבר משהו להתפלל לפני התיבה בש"ק, והוא היה בעל תפילה עם קול נעים ויפה. אחרי התפילה כאשר ניגש אל הרא"ה אמר לו: מדוע הרגשתי ריח רע בזמן התפילה, בגלל הגאווה שלך? אמר לו ההוא: אם כן עלי להפסיק לגשת להתפלל בגלל גאוותי? אמר לו הרא"ה: ח"ו, אתה תמשיך להתפלל, און דו זאלסט זיך שלאגן מיט זיך און בעטן רחמי שמים!

באותו זמן הי' שם תלמיד חכם שבא מארה"ב, אמרתי להרא"ה הנה היהודי הזה שהוא ת"ח הגיע לכאן, אמר לו הרא"ה: עם וואלט געוועהן גוט און שיין ווען די תורה וואלט געגעבן אביסל שפלות! אמרתי לו הלא אמרו חז"ל באבות על הלומד תורה לשמה "ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים" ואתם באים אתו דווקא בהשפלה, והכתוב אומר "ומנחליאל במות" שהתורה מרוממת? אמר הרא"ה והלא הפסוק מסיים "ובמות הגיא" הרי זה העיקר להרגיש את עצמו בגיא ושפלות, וזה מה שכתוב על קבורת משה רבינו "בגיא מול בית פעור", כי משה רבינו הגיע לדרגה הכי עליונה שהרגיש על עצמו שפלות כמו בגיא וגרוע מזה שהוא בבחינת פעור, ובגלל זה זכה למה שזכה, וזוהי הדרגה הגדולה ביותר. והמשיך כי דוד המלך לא היה לכתחילה בדרגה כזו והוא רצה לתקן את חטא עץ הדעת של אדם הראשון שהוא הי' נשמתו ובת שבע היתה נשמת חוה ורצה לבטל את כל הקליפות והניצוצות שנפלו לתהום רבה עם שבירת הכלים בששת ימי בראשית, אבל מכיון שנכשל באמרו בחנני ונסני לא זכה לכך, ורק אחר שאמר לנביא "חטאתי" ואח"כ "וחטאתי נגדי תמיד" גם הוא הגיע לדרגה גבוהה זו ונעשה רגל רביעי במרכבה.

על מה שאומרים "דוד מלך ישראל חי וקיים", אמר פעם הרא"ה שליט"א היכן הוא קיים דוד המלך, הלא כתוב שהוא מת, אלא הכוונה שהוא הגיע בחייו לביטול כזה עצום שלא נותר מאומה בעולם הזה, ונאחז בקדושה לגמרי, וכך הוא עשה את האלוקים לחי וקיים, וזהו הכוונה דוד מלך ישראל המליך את הקב"ה על העולם שאין עוד מלבדו רק ה' שהוא רק הוא חי וקיים.

הסביר פעם את מאמר חז"ל "הדבק במידותיו" אין הכוונה רק כלפי המידות הטובות שאנו צריכים ללמוד ממנו מה הוא רחום אף אתה רחום וכו'. כי גם המדות הרעות כגון גאווה, קנאה שנאה וכו' הם יצירה של השי"ת שנוצרו כדי להביא את האדם להכנעה ולהתאפק מהם, וכשם שמצינו את המדות האלה אצל הקב"ה כגון א-ל-קנא, ויחר אפו, גאות לבש וכדו', לכן כאשר מתעורר אצלנו מידת הכעס, מיד אנו צריכים להעלות את הכעס הזה למעלה, לאמר: ה', אתה בראת בי מידת הכעס, הריני מוסר את זה אליך בחזרה. הוא מביא בזה קרבן שיש בו ריח ניחוח לה' וכך מידת האכזריות וכדו' ימסור את זה לשמים והוא יסתלק מהם, וזו נחת רוח לפניו שאמר ונעשה רצונו.

אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: **ביהכנ"ס "אמונת ישראל"** רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 **רמות**: בביהכנ"ס ברח' רובין 18 **בית צפפה**: אצל הר"ר אברהם הררי כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 35 ש"ח לשנה

י"ל ע"י
מערכת החברותא
עדני 3
טל: 02-829688
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

ההשמחה במעונם

להר"ר אריה יעקובסון ומשפ' להולדת הבן
להר"ר שמואל יעקובסון ומשפ' להולדת הנכד
להר"ר ישעי' בורנשטיין ומשפ' להולדת הנכד
להר"ר חיים גולדשטיין ומשפ' להולדת הנין
להר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' להכנס בנו לעול המצוות